

PODRZUT (3) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w pod-)*.

sg N podrzut (1). ♦ pl G podrzut (1). ♦ A podrzuty (1).

SI stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

O wyrazach lub fragmentach Pisma Św.: nie należący do właściwego tekstu, dorzucony, dodany (3): Nád to/ Zydowinowie wŹytek Nowy teŹtáment odrzucáią. ia iedno podrzuty. y to tylko one o których pewne Źwiádectwá v Hiftorykow álbo Theologow mamy. *BudNT przedm a6*; o którym [*Erazmusie*] wŹytcy vczeni ták trzymáią/ że wpoznawaniu wŹzelkich podrzut nád inŹe miał przodek. *BudNT Kk5v, d3v*; [Ten wirŹyżyk nie od Ioháná Ź. ále [...] od mędrká Źmiáłego ieŹt wrzucon. Znáć to z onych dawnych theologow [...]: poniewaŹ piŹzác o duchu Ź. wiele/ nigdy tych Źów nieŹpomináią. [...] Ná koniec y Źam rozum vkázuie że to podrzut. *BudArt a3*].

[*podrzut czyj*: Co Źie tknie owych Źówek v LukáŹzá: Iáko mrimano/ nápiŹálem o nich zdánie Źwe w PrzypiŹkoch moich ná Nowy teŹtáment. Tám czytelniku maŹz iáŹne dowody/ że to Markionow podrzut *BudArt Q7v*.]

Synonimy: podmiot, podmiotek.

MŹ, LWil